

Tisková zpráva

Běžci podpořili domácí hospic Sdílení

V sobotu 10. července si v Telči přišli na své všichni běžci, kteří preferují skutečný běžecký závod. V Telči v Lipkách se běžel půlmaraton, jehož výtěžek podpořil místní organizaci Sdílení, která pečuje o staré lidi, vážně nemocné a umírající. S myšlenkou tohoto půlmaratonu přišel Martin Švec, kterého si můžeme pamatovat z loňské výzvy „Šlapeme pro Sdílení“. V té společně se svým bratrem Jakubem a strýcem Radomírem ujeli během jednoho dne na kolech 555 km.

„O Sdílení jsem se dozvěděl již před několika lety, a to díky jejich pomoci v naší rodině. Rozhodl jsem se tuto organizaci podpořit tím, co nadevše miluji, a to je sport. Mým přáním je, aby služby Sdílení byly i nadále dostupné všem, kteří je potřebují,“ vysvětluje Martin Švec.

První ročník charitativního běhu pohádkovou Telčí začínal v 9 hodin ráno. Od této chvíle se přicházeli registrovat první běžci, lidé se mohli občerstvit ve stáncích nebo se informovat o službách Sdílení. Na závodníky čekal 7 kilometrový okruh přírodou, kde mohli využít jak betonovou cyklostezku, tak měkký povrch vedle ní. Po trati byly občerstvovací stanice s pitím, ovocem nebo energetickými tyčinkami. Myslelo se zde i na děti, pro které byl připraven dětský běžecký závod a krásné ceny pro všechny malé účastníky.

Před desátou hodinou byl už prostor kolem startovní brány zaplněný rozvíčujícími se běžci, ale přišla i spousta podporovatelů a místních lidí, aby běžcům fandili. V deset hodin za velkého potlesku a povzbuzování vyběhla na trať stovka běžců. Ale ani organizace Sdílení nebyla v tomto pozadu.

„Když Martin přišel s tím, že chce pořádat pro Sdílení běžecký závod, rozhodli jsme se ho v tom podpořit. Sestavili jsme svůj vlastní tým, který odstartoval hned po půlmaratoncích a naše zdravotní sestřičky, pečovatelky, sociální pracovnice, ale dokonce i farář uběhli dohromady téměř stovku kilometrů“, říká Eva Švecová, fundraiserka Sdílení.

Nebyli ale jediní, kdo se pokoušel pokořit hranici sta kilometrů.

„Celý běh jsem spojil ještě se svojí osobní výzvou. Rozhodl jsem se v den konání půlmaratonu uběhnout ultramaraton, a to 100 kilometrů“, objasňuje Martin Švec.

„Nakonec se ke mně přidal kamarád Bárt, se kterým jsem studoval v Praze FTVS. Už jsme společně absolvovali Ironmana a tenhle nápad se mu líbil, tak jsem moc rád, že

pozvání přijal. Vyběhali jsme v pátek o půlnoci a celou Telč jsme obkroužili zhruba jednou za hodinu, takže jsme fungovali jako taková noční pěší hlídka. Zaujala nás skupina mužů, která se na zahrádce vesele bavila, a kolem třetí hodiny ráno se muži pokoušeli nasednout na kolo, nicméně to bylo nad jejich síly... V tu dobu jsme měli za sebou necelých 30 km, takže jsme si pohrávali s myšlenkou si to kolo od nich vypůjčit. Ale usoudili jsme, že by pak měli veliký problém dojít domů :D. S Bártem jsme si celých sto kilometrů povídali. Jediné téma, které bylo zakázané, bylo to, co koho bolí. Když by jeden začal, už bychom se až do cíle nebavili o ničem jiném. Největší krize přišla na 40 km, kdy už nás začala bolet kolena, ale do cíle to bylo ještě něco přes 7 hodin běhu. Myšlenka na to to zabalit byla taky zakázaná! Celkové průměrné tempo se všemi zastávkami bylo 7:37 na kilometr,“ vypráví Martin své zážitky z ultramaratonu. „S Bártem jsme byli obrovsky spokojení, že jsme vůbec doběhli a mohli si užít nádhernou atmosféru na trati a především v cíli. Naši výzvu finančně podporovala společnost Albi a věděli jsme, že když to dáme, získáme pro Sdílení hodně finanční podpory“, doplňuje Martin Švec. Velkou podporu měli Martin s Bártem nejen u zaměstnanců Sdílení, ale i ve své rodině. Na trati se od šesté rodiny ráno potkával Martin se svým strýcem, Radomírem Švecem, který ve svých padesáti letech běžel se startovním číslem 50 rovných 50 kilometrů. „Lidé se mě teď často ptají, co plánuji dál, jakou výzvu bych chtěl pokořit. Popravdě teď třetí den sotva chodím, takže myšlenky nad další výzvou nemám. Ale jak říkají kamarádi: Stejně nevydržíš nic nedělat a zase vymyslíš nějakou bláznovinu!“ směje se Martin.

„Chtěl bych obrovsky poděkovat všem kamarádům, dobrovolníkům a rodině. Ti všichni společnými silami udělali pro nás závodníky nezapomenutelný sportovní den,“ uzavírá Martin. Martinovi s Bártem se podařilo sto kilometrů uběhnout za 12 hodin a 35 minut.

„Byl to nádherný den plný neuvěřitelných sportovních výkonů, emocí a radosti. Na běhu panovala příjemná přátelská atmosféra, těšilo nás, že si běžci chválili kvalitní organizaci akce i pěknou trasu. Vyhlášení vítězů příjemně překvapilo prvních deset běžců jak z mužské, tak i ženské kategorie, kteří si díky velké podpoře sponzorů přišli pro hodnotné ceny“, říká Eva Švecová. „Jsem nadšená, kolik lidí se rozhodlo podpořit naši organizaci a kolik energie a úsilí do toho dali. Nebylo to jen o organizátorech, ale také o spoustě dobrovolníků, kteří celou akci zajišťovali. Ostatně za vše mluví výtěžek z akce. Částka 160 520 korun pomůže s financováním vozidla, které nutně potřebujeme do konce léta zakoupit pro nově nastupující zdravotní sestřičku“, uzavírá s vděčností Eva Švecová.